

NORGES BANK

Finansdepartementet
Akersgata 40, Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Dato: 14. desember 2018
Deres ref.: 16/3834-13
Vår ref.: 18/02539

Høring - om långivers utlånsvirksomhet ved lånebasert folkefinansiering

Det vises til Finansdepartementets brev og høringsnotat av 1. november 2018.

Norges Bank støtter en klargjøring av regelverket som berører lånebasert folkefinansiering. I dagens regelverk vil enkeltpersoner eller virksomheter som låner ut penger gjennom en folkefinansieringsplattform regnes som finansieringsvirksomhet med konsesjonsplikt. Det er unntak fra konsesjonsplikten dersom finansiering bare ytes i enkeltstående tilfeller. Departementet foreslår en klargjøring av hva som kan regnes som enkeltstående tilfeller. Forslaget innebærer at långivere som låner ut penger til næringsvirksomhet gjennom en folkefinansieringsplattform unntas konsesjonsplikt som finansieringsvirksomhet dersom utlånene ikke overstiger 1 million kroner per år.

Norges Bank støtter en beløpsgrense for hvor omfattende utlånsvirksomheten kan være før krav til konsesjon som finansieringsvirksomhet trer inn. En beløpsgrense vil være transparent og trolig praktisk håndterbart for både långivere og folkefinansieringsplattformer. Alternative løsninger, som for eksempel å begrense antall utlån, vil virke negativt for en effektiv håndtering av risiko i det finansielle systemet siden det vil svekke mulighetene for diversifisering.

Norges Bank mener at det bør legges til rette for at folkefinansieringsplattformene får en reell mulighet til å følge opp hvor mye den enkelte har lånt ut gjennom folkefinansieringsplattformer, noe som også er krevende med dagens regelverk og retningslinjer. En mulig løsning kan være et krav om å rapportere inn størrelsen på långivers utlån til et sentralt register. Det vil gi plattformene en praktisk mulighet til å følge opp et krav om maksimal långivning.

Norges Bank mener at folkefinansieringsplattformer også bør rapportere hvor mye utlån de formidler til ulike næringer til Statistisk sentralbyrå. Det vil bidra til at den nasjonale kredittstatistikken blir mer komplett og gi myndighetene bedre muligheter til å følge opp utbredelsen av folkefinansiering i Norge. Enn så lenge utgjør folkefinansiering en liten andel av norske foretakslån.

Norges Bank mener en beløpsgrense kan gi bedre kontroll med utlånsvolumene som formidles gjennom folkefinansiering og forhindre at utlån konsentreres hos svakt regulerte aktører. En beløpsgrense reduserer insentivene til å drive finansieringsvirksomhet uten

konsesjon ved å låne ut gjennom en folkefinansieringsplattform. Det taler for at maksimumsbeløpet ikke bør settes for høyt.

En nominell beløpsgrense vil trolig ikke fungere effektivt som forbrukervern og investorbeskyttelse siden den økonomiske situasjonen og investeringsmidlene som långiverne har til rådighet er svært forskjellige. Hensyn til forbrukervern og investorbeskyttelse bør sikres gjennom regelverket for folkefinansiering og ikke beløpsgrensen for konsesjonsplikt. Norges Bank har imidlertid ingen sterke holdepunkter for at beløpsgrensen for konsesjonsplikt skal settes høyere eller lavere enn Finansdepartementets forslag på 1 million norske kroner. Nivået på beløpsgrensen bør ses i sammenheng med det kommende regelverket for folkefinansiering, og vurderes på ny når det er dannet erfaring med hvordan det har virket.

Norges Bank mener at bokstav b i forskriftsteksten bør klargjøres (se understreket tekst):

b) långivers samlede långivning gjennom plattformene ikke overstiger 1 million kroner per år.

Norges Bank støtter at beløpsgrensen blir utformet som et årlig krav. Typiske utlån gjennom folkefinansieringsplattformer til næringsvirksomhet har kort løpetid, og hvorvidt beløpsgrensen gjelder for utlån per år eller for utestående lån er trolig ikke avgjørende for omfanget av utlån gjennom folkefinansiering. Likevel kan utlån gjennom folkefinansieringsplattformer få et større omfang hvis beløpsgrensen gjelder årlige utlån og ikke utestående lånevolum. Det kunne tale for en beløpsgrense for utestående lånevolum.

På den annen side kan en beløpsgrense for utestående lånevolum påvirke inndrivelsesprosessen. Et misligholdt lån kan da hindre långiver i å investere i nye prosjekter. Långiver kan derfor være mindre fleksibel i reforhandlinger av misligholdte lån og ikke godta forlenget løpetid. Det kan ha uheldige konsekvenser for både låntaker og långiver. Refinansieringsrisikoen knyttet til prosjektene som finansieres kan også øke. Långiver kan foretrekke kortere løpetid for å sikre større handlingsrom innenfor beløpsgrensen. Det kan gi låntaker insentiver til å korte ned løpetiden på lånene for å møte långivernes preferanser.

Med hilsen

Torbjørn Hægeland
Avdelingsdirektør

Monique Erard
Seniorrådgiver

*Elektronisk signert / Signed electronically:
14.12.2018, Torbjørn Hægeland
14.12.2018, Monique E. Erlandsen Erard*